

رحمان حسین زاده

آموزان و دانشجویان، کارگران و انسانهای حق طلب جامعه روپرو است و به سهم خود همه مردم آزادیخواه را به حمایت از این مبارزات فرا میخوانم.

رحمان حسین زاده

دبیر کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران
۱۶ مهر ۱۳۸۲ - ۶ اکتبر ۲۰۰۳

به معلمان در شهرهای کردستان به اعتراضات سراسری معلمان پیوندیم!

تظاهرات و اقدامات اعتراضی خود را شروع کنید. قطعنامهها و پیامهای همبستگی با مبارزات شهرهای دیگر را صادر کرده و گسترش وسیع این مبارزه را تضمین کنید. رژیم جمهوری اسلامی از هر زمانی ضعیفتر است و توانایی مقابله با جنبش سراسری معلمان را ندارد. پیوستن شما به این مبارزات، حلقه مهمی در سراسری کردن جنبش آزادیخواهانه معلمان و به پیروزی رساندن این مبارزات است. بیشک مبارزه عادلانه معلمان در سراسر ایران با حمایت دانش

دست جمهوری اسلامی از سر مردم است. این جنبش بر حق را هرچه بیشتر باید تقویت کرد و گسترش داد.
معلمان مبارز شهرهای کردستان! خواستهها و مطالبات اعتراضات چند روز اخیر، خواستهها و مطالبات شما نیز هستند. برای تحقق این خواستهها و در همبستگی با مبارزات اخیر معلمان به میدان بیایید. ابتکارات و تجارب مبارزات اخیر و تجارب گذشته مبارزات معلمان در شهرهای کردستان را به دست بگیرید. در صف متحد و محکم

در دو روز گذشته صف گسترده اعتراض معلمان در شهرهای تهران، اصفهان، اردبیل، کرمانشاه، همدان، کرمان، شیراز و ارومیه به حرکت در آمده است. صدای رسای معلمان علیه تبعیض، فقر، تفتیش عقاید، اختناق و سانسور، در تظاهراتها و تجمعهای اعتراضی این روزها نه تنها خواستهها و مطالبات بر حق معلمان بلکه عموم مردم آزادیخواه ایران را منعکس میکند. اعتراضات گسترده معلمان حلقه مهمی از جنبش آزادیخواهانه برای پایان دادن به فقر و تبعیض و ستم و استبداد و کوتاه کردن

اساس سوسیالیسم انسان است. سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است.

منصور حکمت

رپرتاژی از همایش

نفی خشونت علیه زنان

و کودکان در شهر سنندج

مجتبی روشنگر از سنندج صفحه ۳

جوانب شکوهمند سمینار نفی خشونت

علیه زنان و کودکان در سنندج

کار از نتایج حاکمیت مثنی طفیلی اسلامی است که حتی حقوق ایام کار پدر و مادر کارگر کودکان را پرداخت نمیکند. کودک که جامعه باید زندگی شاد و مرفه و شرایط شکوفائی او را فراهم کند و تکیه گاه عاطفی اش باشد، در گوشه خیابانها و در میان انبوهی از تحقیر و تهدید انواع باندهای تبه کار دولتی و غیر دولتی، نان آور خود و خانواده اش شده است. زن و دختر در ایران تحت سلطه رژیم اسلامی، به ضرب اسید و شلاق و توستی و سنگسار به موجوداتی که باید مطابق قوانین و رسوم ارتجاعی ۱۴ قرن پیش زندگی کنند تنزل داده شده اند و در لای خفقان حجاب و مقنعه و ماتتو اسلامی، دیوار سیاه و زمختی بین آنها و پسران و مردان و بقیه جهان متمدن امروز

ایرج فرزاد

سمینار نفی خشونت علیه زنان و کودکان در شهر سنندج، در شرایط حاکمیت رژیم اسلامی و سلطه خشونت آمیز قوانین اسلامی، و در کشوری برگزار شد که زن ستیزی و برقراری جداسازی بین زن و مرد در تمام عرصه های اجتماعی اجزا لایتجزای ماهیت و فلسفه وجودی حکومت حاکم بر مردم آن است. در کشوری که پدیده کودک خیابانی و کودک

دفاع مشروعه راه کارگر

از افسانه نوروزی

ایرج فرزاد صفحه ۴

درد بر زنان و مردان

برابری طلب در شهر سنندج

رحمان حسین زاده صفحه ۴

در معرفی جزوه:

"زن و فرهنگ سنتی در کردستان"

محمد فتاحی صفحه ۲

صفحه ۲

ایسکرا

iraj_farzad@yahoo.com

سردبیر: ایرج فرزاد

فکس: 00448701687574

تلفن: ۰۰۴۶۷۳۹۵۵۵۰۸۵

چهارشنبه ها منتشر میشود

رادیو انترناسیونال

۲۱ متر - ۱۳۸۸۰ کیلو هرتز

۹ تا ۹:۳۰ شب بوقت تهران

به دیگران اطلاع بدهید

radio7520@yahoo.com

Tel: 0044 7714611099

اطلاعات و پیامگیر رادیو:

0046 8 659 0755

رادیو انترناسیونال روی اینترنت

www.radio-international.org

تلویزیون انترناسیونال

پخشیه ها ساعت ۵:۳۰ بهازظهر

تکرار: جمعه ها ساعت ۵:۳۰ بهازظهر

بوقت تهران

در شبکه تلویزیونی کانال یک

تلویزیون انترناسیونال روی شبکه اینترنت:

www.wpiran.org/TV

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

◀ جوانب شکوهمند سمینار نفی خشونت

کشیده اند. با اینحال مردم فریاد زده اند و رزم کرده اند و مقاومت کرده اند و علیرغم همه نسل کشیها باز برخاسته اند تا در برابر تحمیل خشونت آمیز و بیرحمانه نابرابری و فلاکت و فقر و تبعیض و اهانت و مثله کردن حیثیت انسانی از خود دفاع کنند و با بانگ رسا بگویند که جامعه ایران اسلامی نیست و ما به این ننگ و نکبت تن نمیدیم. سمینار سنندج در چنین جامعه ای و در متن چنین مصاف بزرگی برگزار شد و بررسی این زمخت ترین خشونت‌ها علیه زن و کودک و راه چاره جوئی آنها را در دستور خود گذاشت. این نقطه عزیمت شکوهمندی است.

سمینار نفی خشونت علیه زنان و کودکان بر مسائل بسیار مهمی انگشت گذاشته است. حقوق زنان و نه زنان "کرد" و "یا مسلمان" حقوق کودکان و نه کودکان مورد ترحم "کرد". این سمینار در شهر سنندج برگزار شده است، شهری است که ناسیونالیست‌ها خیز برداشته اند تا با هم‌تراز کردنش با سلیمانیه، "شهر حمله و قربانی"، تاریخش را و دستاورد مبارزات ساکنین آنرا مصادره کنند و به کیسه ناسیونالیسم و تاریخ ملت و قوم کرد ضمیمه کنند و همواره علیرغم برتری مالی و تدارکاتی و برخورداری از حمایت دولتها و داشتن تاریخ چند هزار ساله! شکست نصبیشان بوده است. این سمینار ادامه ۸ مارس و فستیوال حقوق کودک در همان شهر سنندج است، رنگی از مذهب و ملیت و قومیت و نژاد و رد پائی از تعلق خونی و عشیره ای ندارد و حرکتی آگاهانه در دفاع از حقوق جهانشمول زن و کودک است. در جامعه ای که دگر اندیشانش و مجموعه الوان روشنفکران طیف و گرایش ملی مذهبی تلاش میکنند که حقوق انسانها، را رنگ اسلامی و ملی بزنند، و حتی وقتی به زندانی سیاسی می‌پردازند، فراموش نمیکنند که حساب زندانی "ملی مذهبی" را از دیگران جدا کنند، این سمینار یک خلاف جریان و در همان حال نشانه ای از قدرت و نفوذ اجتماعی گرایش آزادیخواهانه و برابری طلبانه است که در بستر اصلی جامعه هست و در گوشه و زوایای آن به دنبال یک راه حل عاجل و فوری و در

همان حال رادیکال و اساسی میگردد. میدانستند که جانیان نگهبان ناموس قبیله و هوز، فادیمه و پلا و هیشو را به جرم خیانت به فرهنگ "ماد و کیخسرو" و ناموس پرستانی که "دین و آئین شان" خاک پاک "میهن" بود بیرحمانه به قتل رساندند. سمینار سنندج، نفی خشونت و قهر و غضب آن نوع متعصبین جانی گزمه و نگهبان هویت و ناموس پرستی قومی و ملی و عشیره ای نیز بود. میدانستند که پدیده کودک کار و کودک خیابانی در تهران و شیراز و آبادان و همدان و سنندج همان اندازه آزار دهنده و ضد انسانی است که در سلیمانیه و اربیل که کودکان نان آور خانواده خود شده اند. این سمینار مانیفستی علیه نقض آشکار و خشونت آمیز ده ها هزار کودک بود. این سمینار نفی تمامی آن نیروهای سیاه و ارتجاعی است که تار و پود جامعه را با پدیده دختران فراری، گسترش وحشتناک ناامنی اقتصادی، فلاکت و تن فروشی و تجارت و بی‌زینس شبکه های مافیای دلالان خرید و فروش سکس و دختران جوان به تباهی و لبه پرتگاه کشانده است.

چند سال پیش بود که با هزینه ای زیاد و اختصاص بودجه و امکانات فنی و تدارکاتی دولتی در همان شهر سنندج، زعمای رژیم روشنفکران "کرد پرور" با حضور نماینده ولی فقیه "کنگره اورامان شناسی" راه انداختند، از کردستان عراق تعدادی از عناصر اهل "ادب" و مورخ و شاعر و نویسنده "کرد" را فراخواندند و از اینکه دارند میراثهای ملت و قوم کرد و تاریخ اقلیم های مختلف کردستان را از زیر آوار قرون بیرون میکشند و آنرا جلا میدهند، به خودشان و به رژیم اسلامی تبریک گفتند و از عطف توجه مستولان "دلسوز" نظام و عوامل "دولت اصلاح طلب" به "وفاق ملی از راه فرهنگ" تشکر کردند و سر بر آستان سائیدند. آن کنگره و جلسات اما، هدفی جز تحییب خرافه ناسیونالیستی و دامن زدن به اوهام قوم و خاک و اقلیم و گذشته پرستی و عشق به رمانتیسیم دورانهای ماقبل سرمایه داری و زندگی "بی آرایش کردهای کوهستانی" که به ارزشهای

دنیوی لاقید بودند، و بردگان مطیع روسای عشایر مانند، هیچ چیز دیگری نبودند. بعد از آن در اربیل یکی از "پایتخت‌های حکومت احزاب عشایری کردستان عراق، کنگره "هزار" شناسی را با هدفی مشابه برگزار کردند. هزار، شاعری سمبل ناسیونالیسم کرد و شاعر نفرت از عرب و فارس و عجم، شد موضوع سمینار پرخرجی که در آن با افکارش تجدید عهد کردند. در هر دو مورد حزب دمکرات کردستان ایران انگار دارد کنگره سازمانی و حزبی خود را برگزار میکند، تبریک گفت و به "دلسوزان کرد" شادباش فرستاد و آرزو کرد که چنین "مبارزاتی" از جانب فرزندان کرد دنبال شود. "شخصیتهای" کرد و باندهای قوم پرست تحت قیومیتشان، نیز از این تلاشها که در راستای پروسه "بازیابی هویت ملی کرد" جریان داشت، آب از لب و لوجهشان آویزان شد. سمینار نفی خشونت علیه زن و کودک درست در تقابل با این تلاش مشترک نیروهای ارتجاع دولتی و احزاب ناسیونالیستی معنی دارد. مهمترین گره‌گشاهای جامعه ایران و کردستان که در معرض سمپاشیهای مشترک و هماهنگ ناسیونالیسم و قوم پرستی کرد و جریانات حاکم و غیرحاکم اسلام سیاسی است، یعنی امر کودک صرفنظر و مستقل از محل تولد او و مستقل از اینکه در کجا و از کدام پدر و مادر معلوم و یا مجهول به دنیا آمده باشد در دستور سمینار شهر سنندج قرار گرفت. زن هم در فرهنگ حاکم اسلامی بر ایران و هم در دستگاه ملی مذهبی ناسیونالیسم کرد، جنس درجه چندم و بردگان فراموش شده و تحقیر شده اند. نفی خشونت علیه زن و کودک در عین اینکه یک پایبندی قاطع به حقوق جانشمول و انسانی است، به مصاف طلبیدن آن سیاست و نگرش و فرهنگی است که با زدن رنگ و بوی نژاد و خون و قوم و خاک، این عرصه های به پهنآوری کره زمین را تکه پاره میکند و شکاف و تفرقه در صفوف این مبارزه ایجاد کرده و یا بذر نفرت و تفرقه و شک و بدبینی را پراکنده کرده است.

سمینار نفی خشونت در شهر سنندج، سنگرهای مهم اجتماعی و مسائل گرهی جامعه ایران و کل مناطق اسلام و ناسیونالیست و قوم پرستی زده را هدف قرار

داد. مبارزه در این سنگرها و این عرصه ها رو به آینده دارد و آزادی و برابری را پیشروی جامعه گرفته است. این بیان عزم و اراده روشن و شفاف و مصمم، نشان از وجود عینی جنبش عظیم اجتماعی برابری طلبی است و امر مقدس دفاع از کودک، بعنوان موجودی انسانی که باید مورد حمایت جامعه و نقطه شکوهمند عاطفه انسانی و هویت هر جامعه مرفه و سعادتمند است، را با صدای بلند به مرکز میدان جدالهای سیاسی و اجتماعی می‌آورد.

۸ مارسها و فستیوال حقوق کودک و سمینار نفی خشونت علیه زنان

در معرفی جزوه:

"زن و فرهنگ سنتی در کردستان"

«فرهنگ و آداب و رسوم ملی و قومی اگر اقتضای بزرگی برای ناسیونالیسم کرد به حساب می‌آید، برای زنان در کردستان، یک طوق بندگی، یک ابزار سرکوب به وسعت زندگی، و یک مانع جدی در برابر آزادی و برابری است.»

این جزوه ابزار موثری است در دست فعالینی که کنار نهادن سنن و فرهنگ ضد زن را امر خود میدانند، بر برابری مطلق زن و مرد در جامعه تاکید میکنند، و با هیچ عنصری از کهنگی و ارتجاع محلی، تحت عنوان «فرهنگ خودی» سر سازش ندارند.

محمد فتاحی مهر ۱۳۸۲
m.fatahi@ukonline.co.uk

در کنار بی پایه شدن اسلام سیاسی و فرهنگش، فرهنگ بومی و قومی و ملی بزرگترین یار جمهوری اسلامی است که در دشمنی با زنان به کمک اسلام شتافته است. به همین دلیل عناصر این فرهنگ در مناطقی مانند کردستان به خدمت گرفته شده است، تا علیه زنان به بازتولید ارزشهای عهد عتیق، پوسیده و شدت عقب‌گرا بپردازند.

جزوه «زن در فرهنگ سنتی در کردستان» میخواهد ابزار کنار نهادن این خرافات و ارزشهای ملی قومی ضد زن باشد. لذا پخش و تکثیرش را به همه دست‌اندرکاران امر رهایی زنان توصیه میکنم. □

جزوه مورد نظر که با عنوان و جمله بالا شروع میشود، تقلا کرده است که عناصر فرهنگ ملی قومی کردی را بشکافد و دشمنی آنرا با جایگاه زن و امر آزادی و برابری در کردستان نشان دهد. در پرتو این بحث به موضوعات زیر پرداخته شده است؛ جایگاه زنان در مرادوات روزمره، در خانواده سنتی کردی، در لباس بومی «کردی»، زن در عشق، علایق جنسی و ازدواج، در زبان سنتی کردی، در هنر و ادبیات کردی و در زیبایی شناسی حاکم بر این هنر و ادبیات، موقعیت زن نزد

حکومتی از سمینار شهر سنندج

رپرتاژی از همایش نفی خشونت علیه زنان و کمپین دفاع از حقوق کودکان در شهر سنندج

مجتبی روشنگر از سنندج

قوانین و مقررات تبعیض آمیز و رفع خشونت بر زنان در کلیه شئون اجتماعی و اقتصادی هستیم.

۲- خواهان الحاق ایران به کنوانسیون نفی خشونت و تبعیض بر زنان و همه میثاقهای بین‌المللی حقوق بشر هستیم.

۳- خواهان برچیدن بساط و ابزارهای خشونت و آپارتاید جنسی در جامعه هستیم.

۴- خواهان آزادی شکل، تجمع، آزادی بیان و برسمیت شناختن تشکلهای مستقل هستیم.

۵- خواهان برسمیت شناختن تساوی حقوق برای زن و مرد در مقابل کار برابر در قوانین کشور هستیم.

۶- خشونت، تبعیض و آپارتاید جنسی را شدیداً محکوم میکنیم.

باز تکثیر: از کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

یک دنیای بهتر

برنامه حزب

کمونیست کارگری

را بخوانید!

ایران به کنوانسیون نفی خشونت و میثاقهای بین‌المللی امضا کردند تا به عنوان اعتراض به مجلس ایران و مراکز مطبوعاتی و خبری دنیا ارسال نمایند. مطبوعات و مراکز خبری سراسری و محلی در این همایش شرکت کردند و گزارش، فیلم و خبر تهیه کردند.

این همایش که با حضور صدها نفر برگزار گردید بسیار مدرن و پر شور و بی‌سابقه بود و با همین عنوان از آن صحبت میشود.

این مراسم تاثیر بسیار زیادی بر مردم شهر گذاشته و همه جا صحبت از موفقیت آن میشود. در پایان مراسم قطعنامه‌ای ۶ ماده‌ای ایراد گردید که با تایید و تشویق شرکت کنندگان از آن پشتیبانی شد. سازماندهی این همایش توسط جامعه حمایت از زنان و کودکان انجام پذیرفت. اوراق و پوستره‌های تبلیغی و پلاکاردهایی با موضوع همایش در سطح شهرهای کردستان و تهران پخش و در دسترس عموم قرار گرفته بود. برگزاری چنین تجمعی با توجه به شرایط موجود و محدودیتهای زیاد به گفته مردم و شرکت کنندگان یک پیشروی بزرگ برای جنبش برابری طلبی محسوب میشود. متن اصلی قطعنامه به شرح زیر است.

قطعنامه پایانی

ما زنان و مردان برابری طلب خواست و مطالبات خود را به شرح زیر اعلام و برای نیل به این اهداف تلاش مینماییم و برای تحقق آن مبارزه میکنیم.

۱- خواهان تغییر همه

*** در این همایش قطعنامه ۶ ماده‌ای قرائت و به تایید حضار رسید.**

بعد از ظهر روز پنجشنبه ۱۰ مهر ماه ۱۳۸۲ برابر با دوم اکتبر ۲۰۰۳ صدها نفر از مردم مبارز شهر سنندج و شهرهای دیگر در تجمعی باشکوهی از همایش نفی خشونت علیه زنان و کمپین دفاع از حقوق کودکان استقبال کردند.

در این مراسم که از ساعت ۴ بعد از ظهر شروع و تا ۸ بعد از ظهر ادامه داشت، چندین سخنرانی و مقاله با موضوع نفی خشونت بر زنان و تفاوت‌های جنبش برابری طلبی با فمینیسم و بررسی منشا ستم بر زنان ارائه شد که با استقبال گرم شرکت کنندگان همراهی شد.

سخنرانیها و مقالات محتوای اومانیستی و مساوات طلبانه داشتند و نظام سرمایه‌داری را مسبب خشونت، مصائب و نابرابری معرفی کردند. در این همایش زنان فعالیتهای کارگاهی و فرهنگی خود را در معرض دید قرار دادند. هنرمندان عکاس و نقاش، خط، طرحها و نقاشیهای خود را مرتبط با موضوع همایش و در محتوی و اشکال مدرن به نمایش گذاشته که مورد استقبال عموم قرار گرفتند. گروههای موسیقی از جوانان زن و مرد هنر خود را به صورت جمعی ارائه دادند. شرکت کنندگان طومار چهار متری پارچه را که روی آن نوشته شده بود کمپین نفی خشونت بر زنان و دفاع از حقوق زنان و کودکان، امضا نمودند. و صدها شرکت کننده نامه‌های سرگشاده با موضوع نفی خشونت و درخواست پیوستن

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

دفاع مشروع راه کارگر از افسانه نروزی

ایرج فرزاد

راه کارگر به حکم اعدام افسانه نروزی معترض است، اما قاطعیتش درست به اندازه "ابهامات" کمیسیون اصل نود مجلس اسلامی در مورد این "پرونده" است. راه کارگر به جای اینکه صریح و روشن و بدون اما و اگر خواهان لغو حکم اعدام افسانه نروزی باشد، و در رابطه با مجازات اعدام بطور کلی مخالفت خود را با این شکل شنیع قتل عمد بدون ابهام و حاشیه روی و عبارت پردازی پوچ اعلام کند، اساسا در مقام مفسر قوانین مجازات اسلامی و کاشف تناقض در بین تصمیمات مقامات قضائی رژیم ظاهر شده است.

نشریه تک برگی راه کارگر شماره ۱۷۲ به تاریخ انتشار ۵ اکتبر ۲۰۰۳ و به سردبیری آرش کمانگیر مطلبی دارد با امضای خانم شهناز بیات در مورد حکم اعدام افسانه نروزی.

کسی که این نوشته رامیخواند نمیداند که تفاوت موضع راه کارگر بعنوان سازمانی که عده ای تحصیلکرده و مدعی آزادیخواهی را در خود جمع کرده است با ابهامات کمیسیون اصل نود مجلس جمهوری اسلامی کجاست؟ راه کارگر درست با همان عبارات و در همان میدان طرفداران و مفسران قانون اساسی رژیم اسلامی به حکم اعدام افسانه نروزی ایراد میگیرد. به این جملات از مقاله تک برگی راه کارگر توجه کنید: «حکم ناعادلانه و جنایتکارانه قوه قضائیه چنان افکار عمومی بین المللی را تحریک کرده که حتی چند تن از نمایندگان زن مجلس هم هتکم مهر در نامه خود از "احساس نفوذ در پرونده" سخن رانده اند و خواستار رفع ظلم از وی شده اند(ایلنا ۸ مهر)»

تا اینجا راه کارگر با چند تن از نمایندگان زن مجلس "احساس" مشترکی دارد. اما بلافاصله و در ادامه همان جملات، راه کارگر از تناقضی که در میان مسئولان قضائی

افسانه نروزی هم مثل هزاران مورد دیگر اعدامهای مجرمین جنائی، به مجازات "قانونی" میرسید و در نتیجه راه کارگر نیز معضل سیاست یک بام و دو هوای مقامات قضائی را در مورد مجازات اعدام نداشت.

راه کارگر در پایان باز به موضع چند نماینده زن مجلس اسلامی باز میگردد و مینویسد:

" از آنجا که این رژیم در حال احتضار تنها موجودیت و ادامه بقایش برایش مهم است در درون خود نیز دچار تناقض شده است طوری که خود را متعهد و پایبند به اجرای قوانینی که خود وضع کرده است هم نمی داند"

یاد آوری "بند د" از جانب حزب توده در سالهای اول حاکمیت رژیم به سران رژیم را به یاد بیاورید و با اخطار و هشدار راه کارگر به مقامات قضائی در مورد اجرای بدون تبعیض حکم اعدام، آنهم در مقاطع سرازیری رژیم مقایسه کنید! آیا واقعا در جناح راست حزب توده قرارشان نمیدهد و نمی پرسید که واقعا چگونه است که راه کارگر نزد برخی سازمانها، مانند کومه له، که از گرایش ملی مذهبی نشات نگرفته اند، بعنوان "چپ" قرب و منزلتی هم دارد؟

راه کارگر یکی از سازمانهای متعلق به گرایش ملی مذهبی جامعه ایران است، دیگرانش حزب توده و اکثریت اند و بقیه در شبکه و شجره سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی و کمیسیون اصل نود و جبهه دو خرداد و جبهه ملی و نهضت آزادی و... پخش و پلا شده اند. با اینحال در مورد اساسی ترین معضلات جامعه ایران همگی یک موضع مشترک دارند: در باره مجازات اعدام، در باره کارگران افغانی، در باره حجاب برای کودکان، و... همگی، بدون اینکه در حزب واحدی باشند و حتی علیرغم تنوع و تنازع و تشقت درونی، فرموله و سر خط و بدون تناقض هستند.

انصافا راه کارگر در این موارد با هیچیک از دیگر سازمانها و احزاب و محافل گرایش ملی مذهبی، معضل یک بام و دو هوا را ندارد.

* * *

درد بر زنان و مردان برابری طلب در شهر سنندج

پیام رحمان حسین زاده

"بازگرداندن اختیار به انسان" راه خود را در صحنه سیاست ایران باز کرده و بیش از پیش نیرومند میشود. کمپین اخیر شهر سنندج بار دیگر پیام آور این حقیقت است. به پیام آوران این حقیقت و به زنان و مردان آگاهی که با وجود استبداد و حاکمیت سیاه جمهوری اسلامی مبتکر چنین حرکت و یا حرکتی امید بخشی هستند، باید درود گفت و سر تعظیم فرود آورد. تجربه آنها را باید به دست گرفت و به سراسر ایران گسترش داد و با آمادگی کامل به استقبال تحولات مهم آتی و روزهای سرنوشت ساز آینده رفت.

اهمیت متینگ اخیر در شهر سرخ سنندج (نفی خشونت علیه زنان و در دفاع از حقوق کودکان) تنها محدود به مبارزه آزادیخواهانه در دفاع از حقوق زنان و کودکان نیست. فراتر از آن تصویری شفاف از جنبش جاری انسان آگاه برای رهایی از تبعیض و ستم و استثمار و گوشه‌ای از جنبش عظیم رهایی انسان از جهل و خرافه و خشونت و برای بنیاد نهادن جامعه‌ای آزاد و برابر، با ارزشهای والای انسانی است.

همایش و کمپین آزادیخواهانه اخیر شهر سنندج باردیگر سرها را به طرف پتانسیل جنبش آزادی و برابری در جامعه ایران چرخانده است. نگاهها را به طرف جنبش زنان و "انقلاب زنانه" و توجهات را به در صدر قرار گرفتن ارزشهای انسانی در بطن تحولات سیاسی ایران جلب کرده است. جنبش

رحمان حسین زاده

عضو دفتر سیاسی و دبیر کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

۱۳ مهر ۱۳۸۲

(۵ سپتامبر ۲۰۰۳)

کمیته کردستان حزب

رحمان حسین زاده (دبیر کمیته)
تلفن:

0046739855837

ای میل:

r_hoseinzadeh@yahoo.com

مسئول روابط عمومی

خالد حاج محمدی

تلفن:

0046707485754

ای میل:

khaledhaji@yahoo.com

کمکهای مالی جمع آوری شده در نروژ

۱- کمک مالی

جمع آوری شده در سخنرانی مظفر محمدی ۲۲۳۵ کرون

۲- سحر ۶۰۰ کرون

۳- سینا ۲۵۰ کرون

۴- مهتری علی پناه

۳۰۰ کرون

به حزب کمونیست کارگری پیوندید!